

RP 220/2002 rd

Regeringens proposition till Riksdagen med förslag till lag om ändring av hälsoskyddslagen

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL

I propositionen föreslås att hälsoskyddslagen (763/1994) ändras. Enligt förslaget skall de uppgifter som ansluter sig till styrningen av tillsynen enligt hälsoskyddslagen överföras från social- och hälsovårdsministeriet till social- och hälsovårdens produkttillsynscentral. Sådana uppgifter är till exempel styrnings- och tillsynsuppgifterna som ansluter

sig till övervakningen av hushållsvatten och bedömningen av sanitära olägenheter som avfall medför.

Dessutom föreslås att små ändringar som beror på den nya grundlagen görs i hälsoskyddslagen.

Lagen avses träda i kraft den 1 januari 2003.

ALLMÄN MOTIVERING

1. Inledning

Syftet med propositionen är att effektivera tillsynen över hälsoskyddslagen genom att överföra verkställighets- och tillsynsuppgifter från social- och hälsovårdsministeriet till social- och hälsovårdens produkttillsynscentral. Social- och hälsovårdens produkttillsynscentral skulle också vägleda kommunerna vid utarbetande av enhetliga tillsynsförfaranden. Med reformen vill man också förbättra kommunernas möjligheter att klara av bland annat de tillsynsuppgifter som EU förutsätter t. ex. vid övervakning av hushållsvatten. Den högsta ledningen för tillsynen enligt hälsoskyddslagen, planeringen och utfärdande av normer skulle fortsättningsvis kvarstå hos social- och hälsovårdsministeriet.

2. Nuläge

2.1. Lagstiftning och praxis

Social- och hälsovårdens produkttillsynscentral är ett år 1994 bildat centralt ämbetsverk underställt social- och hälsovårdsministeriet. Social- och hälsovårdens produkttillsynscentral styr och övervakar numera att alkohollagen (1143/1994), tobakslagen (693/1976) och kemikalielagen (744/1989) följs.

I samband med att social- och hälsovårdens produkttillsynscentral bildades beslöt man ge den som uppgift att styra och övervaka ovan nämnda lagar på riksnivå. En motsvarande överföring av uppgifter genomfördes i övervakningen av den allmänna livsmedelshygien enligt 8 kap. hälsoskyddslagen (763/1994), då livsmedelsverket gavs som uppgift att ta hand om styrningen och tillsynen på detta område. Dessutom svarar strålsäkerhetscentralen på social- och hälsovårdsministeriets förvaltningsområde för strålningsövervakningsuppgifterna på riksnivå med stöd av strålskyddslagstiftningen.

En stor del av styrnings- och tillsynsuppgifterna på riksnivå som ingår i eller an-

sluter sig till miljöhygien har sålunda överförts från ministeriet till centrala ämbetsverk. Utanför står dock tillsvidare ännu styrnings- och tillsynsuppgifterna på riksnivå enligt gentekniklagstiftningen (377/1995) och vissa sådana uppgifter enligt hälsoskyddslagstiftningen. En ändringen av gentekniklagen, med vilken tillsynsuppgifterna enligt gentekniklagen skulle överföras till social- och hälsovårdens produkttillsynscentral är under beredning.

Enligt 4 § gällande hälsoskyddslag hör den högsta ledningen av att stadganden och bestämmelser som utfärdats med stöd av hälsoskyddslagen efterföljs samt planeringen och styrningen av hälsoskyddet till social- och hälsovårdsministeriet. Social- och hälsovårdsministeriet kan med stöd av lagen vid behov meddela allmänna anvisningar om bedömning av sanitära olägenheter. Styrningen och övervakningen av bestämmelserna om allmän livsmedelshygien enligt 8 kap. hälsoskyddslagen och planeringen som ansluter sig till detta område tillfaller livsmedelsverket (4 § hälsoskyddslagen). Enligt 5 och 6 § hälsoskyddslagen ankommer verkställigheten av hälsoskyddet på kommunerna medan länsstyrelserna styr och övervakar hälsoskyddet inom länets område.

Förutom social- och hälsovårdsministeriet är det endast livsmedelsverket som tjänar som ämbetsverk inom statens centralförvaltning som styr tillsynen och utvecklandet av hälsoskyddet och också det endast i frågor som anknyter sig till livsmedelstillsyn som avses i 8 kap. hälsoskyddslagen.

”Tillståndspliktig verksamhet” enligt 3 kap. hälsoskyddslagen s.k. förläggningstillstånd har överförts till att utgöra en del av det miljötillstånd som avses i miljöskyddslagen (86/2000). Målet med förläggningstillståndet enligt hälsoskyddslagen, dvs. att förebygga sanitära olägenheter, har särskilt nämnts i 3 § miljöskyddslagen. Social- och hälsovårdsministeriet har som uppgift att med stöd av 4 § hälsoskyddslagen meddela anvisningar om bedömning av sanitära olä-

genheter och tjäna som den sakkunnigmyndighet som avses i miljöskyddslagen.

Att Finland anslöt sig som medlem i EU har på många sätt påverkat lagstiftningen om hälsoskydd och verkställigheten av den. En stor del av bestämmelserna i hälsoskyddslagen bygger på gemenskapslagstiftningen, såsom övervakningen av hushållsvatten och badvatten jämte livsmedelshygienen. På vissa andra områden, såsom hälsotillsynen gällande bostäder kan det förväntas att de internationella normerna och förfaringsätten harmoniseras under de närmaste åren. Hälsoskyddets andel av EU:s 6:e miljöprogram har klart understrukits i jämförelse med de tidigare programmen, vilket innebär ökande uppgifter särskilt för social- och hälsovårdsministeriet.

2.2. Den internationella utvecklingen och lagstiftningen i utlandet

Organiseringen av tillsynsuppgifterna enligt hälsoskyddslagstiftningen underställs nationellt övervägande och internationell utveckling och utländsk lagstiftning har således ingen direkt inverkan på hur organiseringen av tillsynsuppgifterna i fråga sköts i vårt land.

2.3. Bedömning av nuläget

En stor del av styrnings- och tillsynsuppgifterna på riksnivå som ingår i eller ansluter sig till miljöhygien har överförts från ministeriet till centrala ämbetsverk. Utanför står tillsvidare styrnings- och tillsynsuppgifterna på riksnivå enligt gentekniklagstiftningen och vissa sådana uppgifter enligt hälsoskyddslagstiftningen.

Med tanke på utvecklandet av miljöhygien är det viktigt, att man fortsätter att överföra uppgifter så, att även andra styrnings- och tillsynsuppgifter på riksnivå enligt lagstiftningen skulle överföras från ministeriet till ett centralt ämbetsverk. Inom social- och hälsovårdsministeriets förvaltningsområde skulle en naturlig instans, till vilken uppgifter kunde överföras, vara social- och hälsovårdens produkttillsynscentral, till vilken redan överförts liknande styrnings- och tillsynsuppgifter inom förvaltningen. Sålunda kunde

social- och hälsovårdens produkttillsynscentralers uppgiftsområde göras mångsidigare och bredare samtidigt som synergismfördelar kunde uppnås. Bedömningen av kemikaliers hälsokonsekvenser har till exempel många samband med den allmänna bedömningen av sanitära olägenheter. På ovannämnda grunder kunde man från social- och hälsovårdsministeriet överföra styrnings- och tillsynsuppgifterna på riksnivå enligt hälsoskyddslagen till social- och hälsovårdens produkttillsynscentral. Sådana uppgifter vore till exempel styrnings- och tillsynsuppgifter som ansluter sig till bedömning av sanitär olägenhet och bedömning av hälsofrågor vid hantering av avfall.

Social- och hälsovårdsministeriet har som uppgift att styra och leda tillsynen över hälsoskyddet i Finland. Länsstyrelsen svarar för uppföljningen av hur tillsynen verkställs och för vägledningen av kommunerna. Genomförandet av tillsynsarbetet i praktiken ankommer på den kommunala hälsoskyddsmyndigheten och veterinärer och hälsoinspektörer underställda denna. Särskilt antalet hälsoinspektörer minskade drastiskt under 1990-talet (30 %) samtidigt som mängden tillsynsuppgifter har ökat bland annat till följd av behoven att utreda fukt- och mikrobskador i bostäder. Att tillsynsuppgifterna blivit allt svårare och allt fler har också medfört ett behov att öka den centrala styrningen och vägledningen inom olika delområden av tillsynen.

När hälsoskyddslagen stiftades 1994/1995 hade de centrala ämbetsverken inom social- och hälsovårdsförvaltningen lagts ned. Då hälsoskyddslagen stiftades måste därför många uppgifter som gällde styrningen av tillsynen och som tidigare ankommit på medicinalstyrelsen och sedermera social- och hälsovårdsstyrelsen till stora delar överföras till social- och hälsovårdsministeriet. Arrangemanget är inte ändamålsenligt i de nuvarande förhållandena då Finland är medlem i EU. Social- och hälsovårdsministeriet skall i första hand svara för beredningen av gemenskapslagstiftning och inhemsk lagstiftning och för beredning och införande av frågor och avtal som gäller internationella organisationer inom miljöhygien. Ministeriet har sålunda inte möjlighet att med tillräcklig effektivitet i praktiken genomföra ledningen av

verkställigheten av lagstiftningen och tillsynen över den.

Efter att uppgifterna överförts skulle ansvaret för beredningen av lagstiftning och av den till den anslutande EG-lagstiftningen samt den allmänna ledningen och styrningen av verksamheten kvarstå hos ministeriet. Social- och hälsovårdens produkttillsynscentral skulle svara för tillsynsuppgifterna på riksnivå inom detta område och för vägledningen av länsstyrelserna och kommunerna.

3. Propositionens mål och de viktigaste förslagen

3.1. Mål och medel att uppnå dessa mål

Målet med propositionen är att effektivisera styrningen av verkställandet av tillsynen över miljöhygien och kommunernas möjligheter att klara av verkställandet av tillsynen bättre än för tillfället. Målet med förslaget är också att förbättra social- och hälsovårdsministeriets förutsättningar att ta hand om beredningen av normer om miljöhygien som det ankommer på ministeriet att utfärda och att delta i beredningen av gemenskapslagstiftning.

3.2. De viktigaste förslagen

Ett centralt förslag i propositionen är att överföra uppgiften att styra verkställigheten och styrningen av hälsoskyddslagen och med stöd av den utfärdade bestämmelser till social- och hälsovårdens produkttillsynscentral. Produkttillsynscentralen kunde också meddela anvisningar om verkställigheten av bestämmelserna i lagen och om tillsynen över dessa. På så sätt kan enhetligheten i tillsynen i kommunerna och medborgarnas och verksamhetsidkarnas rättsskydd vid genomförande av tillsynsåtgärderna ökas.

I propositionen föreslås också att styrningen av vissa tillsynsuppgifter som för närvarande tillfaller kommunerna överförs till produkttillsynscentralen såsom föreskrifterna om avfall i 25 § hälsoskyddslagen. Samtidigt skulle också vissa bestämmelser som i den nuvarande lagen utfärdas genom förordning ändras till förordningar av social- och hälsovårdsministeriet som 80 § grundlagen förutsätter.

4. Propositionens verkningar

4.1. Ekonomiska verkningar

Överföringen av uppgifter skulle i statens budgetproposition för år 2003 genomföras så, att 250.000 euro i ministeriets moment 33.53.23 "Hälsofrämjande och tillsyn" överförs till social- och hälsovårdens produkttillsynscentralens moment 33.09.21. Anslaget kunde användas för anställning av en personalmängd som motsvarar två årsverken och för betalning av övriga utgifter som tillsynen medför. Överföringen av uppgifter medför inga merkostnader för statsförvaltningen eller kommunerna.

4.2. Verkningar i fråga om organisation och personal

Genom propositionen skulle social- och hälsovårdens produkttillsynscentralens verkställighets- och tillsynsuppgifter enligt hälsoskyddslagen ökas genom att dessa uppgifter skulle överföras till produkttillsynscentralen från social- och hälsovårdsministeriet. Överföringen av tillsynsuppgifterna från ministeriet till en tillsynsenhet under centralförvaltningen följer de nuvarande principerna för utveckling av förvaltningen. Verkningarna på personal som överföringen medför skulle innebära en intern överföring inom förvaltningssektorn, genom vilken det vore möjligt att anställa mer personal vid social- och hälsovårdens produkttillsynscentral motsvarande tvåårsverken.

4.3. Miljökonsekvenser

Propositionen har inga direkta miljökonsekvenser, men målet med propositionen är att i och med organisationsreformen förbättra verkställigheten av och tillsynen över hälsoskyddslagen som genomförs i kommunerna och så indirekt främja livsmiljöns sundhet.

4.4. Verkningar för medborgarna

Propositionen har inga verkningar för medborgarna.

5. Beredningen av propositionen

5.1. Beredningsskeden och beredningsmaterial

Propositionen har beretts som tjänsteuppdrag vid social- och hälsovårdsministeriet i samarbete med social- och hälsovårdens produkttillsynscentral.

5.2. Remissutlåtanden

Om propositionen har begärts utlåtanden från handels- och industriministeriet, jord- och skogsbruksministeriet, justitieministeriet, miljöministeriet, Finlands Kommunförbund, livsmedelsverket, social- och hälsovårdens produkttillsynscentral, Ympäristö- ja terveystarkastajat ry, Kuntien terveystarkastajat ry och föreningen Eläinlääkärihygieenikko. Utlåtanden har erhållits från handels- och industriministeriet, jord- och skogsbruksministeriet, justitieministeriet, miljöministeriet, Finlands Kommunförbund, livsmedelsverket,

social- och hälsovårdens produkttillsynscentral, Kuntien terveystarkastajat ry, Ympäristö- ja terveystarkastajat ry och föreningen Eläinlääkärihygieenikko.

6. Andra omständigheter som inverkat på propositionens innehåll

6.1. Samband med andra propositioner

Propositionen samband med andra regeringspropositioner, men regeringens proposition gällande gentekniklagen som är under beredning kompletterar uppgiftsöverföringarna i denna proposition från social- och hälsovårdsministeriet till social- och hälsovårdens produkttillsynscentral.

6.2. Samband med internationella fördrag

Propositionen har inga verkningar på internationella avtal och förpliktelser.

DETALJMOTIVERING

1. Lagförslagen

4 §. *Ledning och styrning av tillsynen.* Den allmänna högsta ledningen och styrningen av planering och tillsyn som nämns i 4 § 1 mom. hälsoskyddslagen skulle kvarstå hos social- och hälsovårdsministeriet.

Paragrafens 2 mom. föreslås ändrat så, att till det fogas ett omnämnande av social- och hälsovårdens produkttillsynscentral, som skulle ha som uppgift att svara för tillsynen och styrningen av verkställandet av hälsoskyddslagen och med stöd av den utfärdade stadganden. Social- och hälsovårdens produkttillsynscentral skulle i praktiken svara för styrningen som gäller tillsynen i 4 kap. (Anmälningsskyldig verksamhet), 5 kap. (Hushållsvatten), 6 kap. (Avfall och avloppsvatten), 7 kap. (Sanitära krav på bostäder och andra vistelseutrymmen samt på allmänna områden) och 9 kap. (Begravningsplatser och begravning).

Social- och hälsovårdens produkttillsynscentralers styrning gällande verkställandet av lagen skulle i samarbete med länsstyrelserna inriktas särskilt på utveckling och rådgivning gällande kommunala hälsoskyddsmyndigheters tillsynsförfaranden i avsikt att förenhetliga tillsynsförfarandena i hela landet. Social- och hälsovårdens produkttillsynscentral skulle även svara för utvecklandet av anmälningsförfarandena som avses i 13 § hälsoskyddslagen. I och med att social- och hälsovårdsministeriets befattningsbeskrivning i allt högre grad inriktas på beredning av gemenskapslagstiftning, utfärdande av normer och utarbetande av internationella avtal och program som gäller hälsoskydd, har styrningen och utvecklandet av tillsynsåtgärder till stöd för de kommunala tillsynsmyndigheterna fortlöpande försvagats under de senaste åren. Därför är det nödvändigt att social- och hälsovårdens produkttillsynscentral utvecklas till ett centralt ämbetsverk som bistår social- och hälsovårdsministeriet. Att social- och hälsovårdens produkttillsynscentral utvecklas

till ett centralt ämbetsverk för hälsoskydd förbättrar också Finlands möjligheter att sköta beredningen av rapporter som Finland skall utarbeta för EU och andra liknande uppgifter. Styrningen av tillsynsuppgifterna gällande 8 kap. hälsoskyddslagen (Allmän livsmedelshygien) skulle fortfarande kvarstå hos livsmedelsverket. Hos social- och hälsovårdsministeriet skulle som i den nuvarande lagen kvarstå den högsta ledningen, planeringen och styrningen av hälsoskyddet.

I 4 § 3 mom. i gällande hälsoskyddslag sägs, att social- och hälsovårdsministeriet vid behov meddelar allmänna anvisningar om bedömning av sanitära olägenheter. Det föreslagna stadgandet skulle inte inkludera något särskilt omnämnande om befogenheten att meddela anvisningar om saken. Enligt 68 § grundlagen kan ministeriet och ämbetsverk underställda det meddela föreskrifter gällande förvaltningen med stöd av sin allmänna befogenhet. Sålunda kan social- och hälsovårdsministeriet i fortsättningen meddela allmänna anvisningar om grunderna för bedömning av sanitära olägenheter som avses i denna lag. Social- och hälsovårdens produkttillsynscentral kan åter meddela anvisningar i frågor som gäller verkställigheten av och tillsyn över bestämmelserna i lagen.

7 §. *Kommunal hälsoskyddsmyndighet.* 7 § 3 mom. hälsoskyddslagen föreslås ändrat med stöd av 80 § grundlagen så, att man i stadgandet skulle hänvisa till den som utfärdar förordningen, som skulle vara statsrådet. Dessutom föreslås att till paragrafen fogas grundläggande karakteriseringar av kompetensen hos kommunal hälsoskyddsmyndighet. Tjänsteinnehavaren som har hand om tillsynen över hälsoskyddet borde ha lämplig högskoleexamen, yrkeshögskoleexamen eller teknisk examen på institutnivå. De som när hälsoskyddslagen trädde i kraft hade hand om motsvarande tillsynsuppgifter enligt hälsovårdslagen (469/65) skulle likaså uppfylla behörighetskraven för tjänsteinnehavare som har hand om tillsynsuppgifter enligt hälso-

skyddslagen. En till faktainnehållet motsvarande bestämmelse finns för närvarande i 43 § hälsoskyddsförordningen.

13 §. *Anmälningsskyldighet.* 13 § 1 mom. 6 punkten, 3 mom., 5 mom. och 6 mom. hälsoskyddslagen föreslås ändrade så, att man med stöd av 80 § grundlagen i bestämmelserna skulle hänvisa till instanserna som utfärdar förordning. Enligt 80 § grundlagen kan ministeriet utfärda förordning om frågor av teknisk natur. Sådana är det fråga om i 1 mom. 6 punkten, 3 mom. och 6 mom., där den som utfärdar förordning skulle vara social- och hälsovårdsministeriet. Sålunda skulle den som utfärdar förordning vara statsrådet endast i 5 mom. liksom för närvarande.

14 §. *Anmälan i vissa fall.* Med stöd av gällande 14 § 1 mom. kan social- och hälsovårdsministeriet meddela föreskrifter om anmälningsförfarande som gäller en livsmedelslokal på ett passagerarfartyg, i ett flygplan eller annat kollektivt trafikmedel. Eftersom anmälan gäller en livsmedelslokal och hygien i den, är det motiverat att livsmedelsverket, som med stöd av 4 § lagen övervakar den allmänna livsmedelshygien, ålägger verksamhetsidkaren att lämna anmälan i fråga. Paragrafen föreslås ändrad så, att den som meddelar åliggandet är livsmedelsverket i stället för social- och hälsovårdsministeriet.

15 §. *Behandling av anmälan och föreskrifter som meddelas den anmälningskyldige* Enligt 15 § 3 mom. hälsoskyddslagen utfärdas bestämmelser om beslutet och dess innehåll genom förordning. I enlighet med 80 § grundlagen föreslås att paragrafen ändras så, att den som utfärdar förordning är statsrådet.

25 §. *Allmänna föreskrifter om avfall.* Om hantering av avfall och avloppsvatten har ofta konstaterats att luktolägenheter som kan anses som sanitär olägenhet ofta uppkommer till exempel vid utspridning av avloppsvattenslam. Social- och hälsovårdens produkt-tillsynscentral skulle ha som uppgift att meddela anvisningar om hantering av avfall och avloppsvatten i avsikt att förebygga sanitära olägenheter. För att anvisningarna inte skall stå i konflikt med målen och bestämmelserna i miljöskyddet, borde social- och hälsovårdens produkt-tillsynscentral innan anvisningar meddelas inhämta ställningstaganden från

övriga sådana myndigheter och instanser, vilkas verksamhet eller intresse saken särskilt gäller.

32 §. *Närmare bestämmelser om bostäder, allmänna områden och inrättningar.* Det föreslås att 32 § hälsoskyddslagen ändras i dess helhet. I paragrafens 1 mom. föreslås en bestämmelse om att social- och hälsovårdsministeriet genom förordning på sanitära grunder kan meddela närmare bestämmelser om fysikaliska, kemiska och biologiska faktorer i en bostad och annat vistelseutrymme.

I paragrafens 2 mom. föreslås en bestämmelse om att social- och hälsovårdsministeriet genom förordning kunde meddela närmare bestämmelser om

1) de sanitära bedömningsgrunderna för områden och anläggningar som avses i 28 §;

2) de hygieniska kvalitetskraven på och den regelbundna övervakningen av en i 29 § nämnd allmän siminrättnings, simhalls, badstrands, badanläggning samt allmän rekreations-, massage- och motsvarande allmänna bassängs vatten samt

3) de hygieniska och övriga kvalitetskraven i fråga om en allmän badstrands eller badplats vatten.

43 §. *Bemyndigande att utfärda förordning.* Paragrafen föreslås ändrad så, att instansen som utfärdar förordning enligt bestämmelsen i enlighet med 80 § grundlagen skulle vara statsrådet.

54 §. *Straffstadganden.* 54 § 4 mom. 2 punkten hälsoskyddslagen föreslås upphävd. Ovan nämnda stadgande hänvisar till 19 och 23 § hälsoskyddslagen som upphävts med lag 120/2001.

56 §. *Ändringssökande.* Det föreslås att 56 § 2 mom. hälsoskyddslagen ändras så, att en kommunal hälsoskyddsmyndighet skulle ha rätt att genom besvär söka ändring i förvaltningsdomstolens beslut, genom vilket förvaltningsdomstolen upphävt eller ändrat den kommunala hälsoskyddsmyndighetens beslut. Ändringen föreslås av den orsaken att en myndighet enligt 6 § förvaltningsprocesslagen inte har besvär rätt i annat fall än på grundval av stadgande i lag eller om besvär rätten är nödvändig med tanke på det allmänna intresset. Ett förfarande som motsvarar denna ändring har tillämpas bland annat i 97 § miljöskyddslagen (86/2000).

Dessutom föreslås att 56 § 5 mom. upphävs. I detta moment ingår en bestämmelse om att ändring i beslut om föreläggande av vite inte får sökas genom särskilda besvär. Denna bestämmelse strider mot 21 § grundlagen och skall därför upphävas.

2. Ikraftträdande

Lagen föreslås träda i kraft den 1 januari 2003. Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

*Lagförslag***Lag****om ändring av hälsoskyddslagen**

I enlighet med riksdagens beslut

upphävs i hälsoskyddslagen av den 19 augusti 1994 (763/1994) 54 § 4 mom. 2 punkten och 56 § 5 mom., dessa lagrum sådana de lyder, 54 § 4 mom. 2 punkten i lag 405/2002 och 56 § 5 mom. i lag 777/1996, samt

ändras 4 §, 7 § 3 mom., 13 § 1 mom. 6 punkten, 13 § 3, 5 och 6 mom., 14 § 1 mom., 15 § 3 mom., 25, 32 och 43 § och 56 § 2 mom., av dessa lagrum 7 § 3 mom. sådant det lyder i lag 691/2001, 13 § 6 mom. och 56 § 2 mom. sådana de lyder i nämnda lag 777/1996 samt 25 § sådan den lyder i lag 83/1995, som följer:

4 §

Ledning och styrning av tillsynen

Den allmänna högsta ledningen och styrningen av planeringen av och tillsynen över hälsoskyddet utövas av social- och hälsovårdsministeriet.

Social- och hälsovårdens produkttillsynscentral styr verkställigheten av och tillsynen över denna lag och de bestämmelser som utfärdas med stöd av den.

Livsmedelsverket skall planera, styra och övervaka hälsoskyddet inom sitt verksamhetsområde.

7 §

Kommunal hälsoskyddsmyndighet

—————
Kommunal tjänsteinnehavare som handhar tillsynsuppgifter enligt hälsoskyddslagen skall ha lämplig högskoleexamen, yrkeshögskoleexamen eller teknisk examen på institutnivå. Den som skötte motsvarande tillsynsuppgifter enligt hälsovårdslagen

(469/1965) när hälsoskyddslagen trädde i kraft uppfyller också behörighetskraven för tjänsteinnehavare som handhar tillsynsuppgifter enligt hälsoskyddslagen. Om behörighetsvillkoren för tjänsteinnehavare som handhar tillsynsuppgifter enligt hälsoskyddslagen utfärdas närmare bestämmelser genom förordning av statsrådet.

13 §

Anmälningsskyldighet

Verksamhetsidkaren skall i god tid innan verksamheten inleds göra en skriftlig anmälan till den kommunala hälsoskyddsmyndigheten om följande verksamheter:

—————
6) anläggandet eller ibruktagandet av en sådan annan lokal eller inrättning, för vars hygieniska förhållanden med beaktande av besökarantalet eller verksamhetens art måste uppställas särskilda krav; närmare bestämmelser om ovan avsedda särskilda krav utfärdas genom förordning av social- och hälsovårdsministeriet.
—————

Anmälan skall likaså göras då livsmedel säljs från en flyttbar kiosk, försäljningsvagn eller annan flyttbar anläggning. Särskilda bestämmelser om lämnande av anmälan utfärdas genom förordning av social- och hälsovårdsministeriet.

 Närmare bestämmelser om anmälan och de utredningar som skall fogas till den utfärdas genom förordning av statsrådet.

Genom förordning av social- och hälsovårdsministeriet kan bestämmelser utfärdas om när en livsmedelslokal skall anses temporär.

14 §

Anmälan i vissa fall

Livsmedelsverket kan med beaktande verksamhetens art och omfattning ålägga verksamhetsidkaren att göra en anmälan om en livsmedelslokal på ett passagerarfartyg, i ett flygplan, på ett tåg eller i ett annat kollektivt trafikmedel.

15 §

Behandling av anmälan och föreskrifter som meddelas den anmälningsskyldige

 Närmare bestämmelser om beslutet och dess innehåll utfärdas genom förordning av statsrådet.

25 §

Allmänna föreskrifter om avfall

Social- och hälsovårdens produkttillsynscentral kan i syfte att förebygga sanitära olägenheter meddela anvisningar om hantering av avfall, desinficering av avloppsvatten, hantering av döda djur i naturen samt om hygieniska krav på byggande av klosett. Social- och hälsovårdens tillsynscentral skall innan anvisningar meddelas höra andra myndigheter eller instanser, vilkas verksamhet eller intresse saken särskilt gäller.

32 §

Närmare bestämmelser om bostäder, allmänna områden och inrättningar

Social- och hälsovårdsministeriet kan på sanitära grunder genom förordning utfärda närmare bestämmelser om fysikaliska, kemiska och biologiska faktorer i en bostad och annat vistelseutrymme.

Social- och hälsovårdsministeriet kan genom förordning utfärda närmare bestämmelser om

1) de sanitära bedömningsgrunderna för områden och anläggningar som avses i 28 §,

2) de hygieniska kvalitetskraven på och den regelbundna övervakningen av vattnet i en allmän bassäng i en i 29 § avsedd allmän siminrättning, simhall, badstrand och badanläggning samt av vattnet i en för allmän rekreation, rehabilitering massage och motsvarande vattnet vid allmän bassäng, samt

3) de hygieniska och övriga kvalitetskraven i fråga om avsedd en allmän badstrand eller badplats.

43 §

Bemyndigande att utfärda förordning

Närmare bestämmelser om områden för begravnin, om begravnin, om liktransport och om flyttning av redan jordat lik kan utfärdas genom förordning av statsrådet.

56 §

Ändringssökande

 Ändring i ett beslut som en kommunal nämnd eller något annat organ som avses i 7 § fattat med stöd av denna lag kan sökas i den ordning som bestäms i förvaltningsprocesslagen (586/96) genom anförande av besvär hos förvaltningsdomstolen. Den kommunala hälsoskyddsmyndigheten har rätt att genom besvär söka ändring i förvaltningsdomstolens beslut, genom vilket förvaltningsdomstolen upphävt eller ändrat den

kommunala hälsoskyddsmyndighetens be-
slut.

Denna lag träder i kraft den 20 .
Åtgärder som verkställigheten av lagen
förutsätter får vidtas innan lagen träder i
kraft.

Helsingfors den 18 oktober 2002

Republikens President

TARJA HALONEN

Minister Eva Biaudet

Lag

om ändring av hälsoskyddslagen

I enlighet med riksdagens beslut
upphävs i hälsoskyddslagen av den 19 augusti 1994 (763/1994) 54 § 4 mom. 2 punkten och 56 § 5 mom., dessa lagrum sådana de lyder, 54 § 4 mom. 2 punkten i lag 405/2002 och 56 § 5 mom. i lag 777/1996, samt
ändras 4 §, 7 § 3 mom., 13 § 1 mom. 6 punkten, 13 § 3, 5 och 6 mom., 14 § 1 mom., 15 § 3 mom., 25, 32 och 43 § och 56 § 2 mom., av dessa lagrum 7 § 3 mom. sådant det lyder i lag 691/2001, 13 § 6 mom. och 56 § 2 mom. sådana de lyder i nämnda lag 777/1996 samt 25 § sådan den lyder i lag 83/1995, som följer:

Gällande lag

4 §

Den högsta styrningen och tillsynen

Den högsta ledningen av att denna lag och med stöd av den utfärdade stadganden och bestämmelser efterlevs samt planeringen och styrningen av hälsoskyddet utövas av social- och hälsovårdsministeriet.

Livsmedelsverket skall planera, styra och övervaka hälsoskyddet inom sitt verksamhetsområde.

Social- och hälsovårdsministeriet meddelar vid behov allmänna anvisningar om bedömning av sanitära olägenheter.

Förslag

4 §

Ledning och styrning av tillsynen

Den allmänna högsta ledningen och styrningen av planeringen av och tillsynen över hälsoskyddet utövas av social- och hälsovårdsministeriet.

Social- och hälsovårdens produkttillsynscentral styr verkställigheten av och tillsynen över denna lag och de bestämmelser som utfärdas med stöd av den.

Livsmedelsverket skall planera, styra och övervaka hälsoskyddet inom sitt verksamhetsområde.

7 §

Kommunal hälsoskyddsmyndighet

Om behörighetsvillkor för tjänsteinnehavare som handhar hälsoskyddsuppgifter stadgas genom förordning.

Kommunal tjänsteinnehavare som handhar tillsynsuppgifter enligt hälsoskyddslagen skall ha lämplig högskoleexamen, yrkeshögskoleexamen eller teknisk examen på institutnivå. Den som skötte motsvarande tillsynsuppgifter enligt hälsovårdslagen (469/1965) när hälsoskyddslagen trädde i kraft uppfyller också behörighetskraven för tjänsteinnehavare som handhar tillsynsuppgifter enligt hälsoskyddslagen. Om behö-

13 §

Anmälningsskyldighet

Verksamhetsidkaren skall i god tid innan verksamheten inleds göra en skriftlig anmälan till den kommunala hälsoskyddsmyndigheten om följande verksamheter:

6) anläggandet eller ibruktagandet av en sådan i förordning angiven annan lokal eller inrättning, för vars hygieniska förhållanden med beaktande av besökarantalet eller verksamhetens karaktär måste uppställas särskilda krav.

Om anmälan som gäller försäljning av livsmedel från en flyttbar kiosk, försäljningsvagn eller annan flyttbar anläggning stadgas särskilt genom förordning.

Närmare stadganden om anmälan och de utredningar som skall fogas till den utfärdas genom förordning.

Vederbörande ministerium kan bestämma när en livsmedelslokal skall anses temporär.

14 §

Anmälan i vissa fall

Social- och hälsovårdsministeriet kan meddela föreskrifter om anmälningsförfarande som gäller en livsmedelslokal på ett passagerarfartyg, i ett flygplan eller annat kollektivt trafikmedel.

13 §

Anmälningsskyldighet

righetsvillkoren för tjänsteinnehavare som handhar tillsynsuppgifter enligt hälsoskyddslagen utfärdas närmare bestämmelser genom förordning av statsrådet.

Verksamhetsidkaren skall i god tid innan verksamheten inleds göra en skriftlig anmälan till den kommunala hälsoskyddsmyndigheten om följande verksamheter:

6) anläggandet eller ibruktagandet av en sådan annan lokal eller inrättning, för vars hygieniska förhållanden med beaktande av besökarantalet eller verksamhetens art måste uppställas särskilda krav; närmare bestämmelser om ovan avsedda särskilda krav utfärdas genom förordning av social- och hälsovårdsministeriet.

Anmälan skall likaså göras då livsmedel säljs från en flyttbar kiosk, försäljningsvagn eller annan flyttbar anläggning. Särskilda bestämmelser om lämnande av anmälan utfärdas genom förordning av social- och hälsovårdsministeriet.

Närmare bestämmelser om anmälan och de utredningar som skall fogas till den utfärdas genom förordning av statsrådet.

Genom förordning av social- och hälsovårdsministeriet kan bestämmelser utfärdas om när en livsmedelslokal skall anses temporär.

14 §

Anmälan i vissa fall

Livsmedelsverket kan med beaktande verksamhetens art och omfattning ålägga verksamhetsidkaren att göra en anmälan om en livsmedelslokal på ett passagerarfartyg, i ett flygplan, på ett tåg eller i ett annat kollektivt trafikmedel.

15 §

Behandling av anmälan och föreskrifter som meddelas den anmälningskyldige

Närmare bestämmelser om beslutet och dess innehåll utfärdas genom förordning.

25 §

Allmänna föreskrifter om avfall

Den kommunala hälsoskyddsmyndigheten kan, efter att ha hört den kommunala miljövårdsmyndigheten, samt efter att vid behov ha hört vederbörande vatten- och miljödistrikt, i syfte att förebygga sanitära olägenheter, meddela behövliga föreskrifter om behandling av sjukhusavfall, desinficering av avloppsvatten samt byggande och användning av vattenklosett när den inte är ansluten till ett allmänt avlopp.

32 §

Närmare föreskrifter och anvisningar om bostäder, allmänna områden och inrättningar

Social- och hälsovårdsministeriet kan på sanitära grunder meddela närmare föreskrifter och anvisningar om fysikaliska, kemiska och biologiska faktorer i en bostad och annat vistelseutrymme.

Social- och hälsovårdsministeriet meddelar vid behov närmare föreskrifter och anvisningar om:

1) de sanitära bedömningsgrunderna för områden och anläggningar som nämns i 28 §,

2) de hygieniska kvalitetskraven på och den regelbundna övervakningen av en i 29 § nämnd allmän siminrättnings, simhalls, badstrands, badanläggnings samt allmän rekreations-, rehabiliterings-, massage- och motsvarande allmänna bassängs vatten samt

3) de hygieniska och övriga kvalitetskraven i fråga om en allmän badstrands eller badplats vatten.

Närmare bestämmelser om beslutet och dess innehåll utfärdas genom förordning av statsrådet.

25 §

Allmänna föreskrifter om avfall

Social- och hälsovårdens produkttillsynscentral kan i syfte att förebygga sanitära olägenheter meddela anvisningar om hantering av avfall, desinficering av avloppsvatten, hantering av döda djur i naturen samt om hygieniska krav på byggande av vattenklosett. Social- och hälsovårdens tillsynscentral skall innan anvisningar meddelas höra andra myndigheter eller instanser, vilkas verksamhet eller intresse saken särskilt gäller.

32 §

Närmare bestämmelser om bostäder, allmänna områden och inrättningar

Social- och hälsovårdsministeriet kan på sanitära grunder genom förordning utfärda närmare bestämmelser om fysikaliska, kemiska och biologiska faktorer i en bostad och annat vistelseutrymme.

Social- och hälsovårdsministeriet kan genom förordning utfärda närmare bestämmelser om

1) de sanitära bedömningsgrunderna för områden och anläggningar som avses i 28 §,

2) de hygieniska kvalitetskraven på och den regelbundna övervakningen av vattnet i en allmän bassäng i en i 29 § avsedd allmän siminrättning, simhall, badstrand och badanläggning samt av vattnet i en för allmän rekreation, rehabilitering massage och motsvarande vattnet vid allmän bassäng, samt

3) de hygieniska och övriga kvalitetskraven i fråga om avsedd en allmän badstrand eller badplats.

Gällande lag

43 §

Bemyndigande att utfärda förordning

Närmare stadganden kan utfärdas genom förordning om områden för begravning, om begravning, om liktransport och flyttning av redan jordat lik.

43 §

Bemyndigande att utfärda förordning

Närmare bestämmelser om områden för begravning, om begravning, om liktransport och om flyttning av redan jordat lik kan utfärdas genom förordning av statsrådet.

56 §

Ändringsökande

Ändring i ett beslut som en kommunal nämnd eller något annat organ som avses i 7 § fattat med stöd av denna lag kan sökas i den ordning som stadgas i förvaltningsprocesslagen (586/96) genom anförande av besvär hos länsrätten inom 30 dagar från delgåendet.

Ändring i ett beslut som en kommunal nämnd eller något annat organ som avses i 7 § fattat med stöd av denna lag kan sökas i den ordning som bestäms i förvaltningsprocesslagen (586/96) genom anförande av besvär hos förvaltningsdomstolen. Den kommunala hälsoskyddsmyndigheten har rätt att genom besvär söka ändring i förvaltningsdomstolens beslut, genom vilket förvaltningsdomstolen upphävt eller ändrat den kommunala hälsoskyddsmyndighetens beslut.

I beslut om föreläggande av vite enligt 53 § får ändring inte sökas genom särskilda besvär.

*Denna lag träder i kraft den 20 .
Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.*
